

הרבנית ימימה מזרחי

דבר ליהי וישלח

תורה נשית ♥ מבראשית

גיליון מס' 182

פרשת שלח לך ✧ כ"ג בסיון ה'תשע"ח (6/2018)

רודפת העפיפונים

"זהו, די. אני לא רוצה יותר כלום".

הרב יונתן זקס מתייחס למונח מתחום הפסיכולוגיה המודרנית, שנקרא "הפחד מפני ההצלחה": **כולנו מכירים את הפחד מפני כישלון, הוא אומר. הוא מרתיע וגורם לנו להישאר באזור הנוחות. אבל הפחד מפני הצלחה הוא תופעה ממשית לא פחות. אנחנו רוצים להצליח, אבל פחדים, שלא במודע, מפני מה שהצלחה תביא בכנפיה - קבלת אחריות חדשה, ציפיות גבוהות מדי מאיתנו.**² ואז, מילה אחת של רפיון ופתאום את אומרת: "אולי עדיף שלא. זו התחייבות כבדה מדי, אני לא אעמוד בזה".

"ארץ אוכלת יושביה", אומרים לי בחוץ לארץ. "בישראל הפרנסה קשה".

נכון.

"והחינוך. בחו"ל הילדים מחונכים. בישראל הם פרועים".

נכון.

"והביטחון..."

נכון. זו האמת. ה"שפת אמת" כותב: **"אשרי אדם מפחד תמיד".** "אדם מפחד תמיד" - ראשי תיבות: אמ"ת.³ אמת, הארץ הזו מפחידה.

אז תגידי "אני פוחדת" - "פוחדת להתחתן" / "פוחדת ללדת עוד ילד". אבל למאוס? **וימאסו בארץ חמדה?**⁴ השתגעת? מי שלא מתגעגע, לא יגיע!

ורק נשי המדבר, כותב המדרש המרגש, לא נשברות. הן יושבות ליד התינוקות שלהן, ראשית עריסותיהן,⁵ ומספרות להם רק את האמת: "תקשיבו, תינוקות. ארץ ישראל היא מפחידה. שדות חרוכים. קילומטרים של שדות שרופים". תלמידותיי מהדרום

אנחנו בפרשת "שלח לך" ואני, בעזרת השם, מקווה להיות שליחה. ממש בשעות הקרובות אני טסה לברזיל, לקהילות שכבר מתחילות להתבולל ומה אומר לנשים שם? בעיקר את אותן מיילים מפורסמות מפרשתנו: **טובה הארץ מאד מאד. טובה הארץ מאד מאד.**

נו, ואם אני אגיד, אז מה? אני אארוז אותן ואביא אותן לכאן, לארץ ישראל? ברור שלא. אבל, הן יבכו מגעגעוע. אני לא חוזרת הביתה לפני שאני רואה אותן בוכות מגעגעוע - ולמה? מפני שמי שמתגעגע, בסוף יגיע. אני רואה את זה אצל תלמידותיי. מי שמתגעגעת לחופה תגיע לחופה. מי שמתגעגעת לילד, הוא ייולד. או יחזור אליה.

"ימימה, למה צריך לגרום לבן אדם להתגעגע? געגעוע הוא לא דבר טבעי?"

הוא כן. אבל הגעגעוע הוא גם המוסד השברירי ביותר. מילה אחת מספיקה לרסק געגעוע לרסיסים. את מתה להתחתן / מתה להתחיל את העבודה הזאת ומילה אחת ואת אומרת: "אני כבר לא רוצה שום דבר. אני חוזרת למצרים".

למה? זה הדבר שהכי רצית בעולם!

"אני לא אעמוד בזה. חזק הוא ממנו".

המרגלים. מוציאים את דיבת הארץ רעה במילה אחת, אומר הרמב"ן; **"אָפֶס"**. הם מראים לבני ישראל את הפירות הגדולים, מדברים על הערים הבצורות, הכל אמת, ואז... הם אומרים: **"אָפֶס"**, אלא ש...¹

"מה, מה?"

"הבחור שאת רוצה להתחתן איתו..."

"מה, מה? תגידי, תגלי לי!"

"אלא ש.. אָפֶס כי עז העם הישב בארץ. איך נעשה את זה?"

¹ רמב"ן לבמדבר י"ג, ב'.

² הרב יונתן זקס, "שיג ושיח: קריאות חדשות בפרשת השבוע", פרשת שלח, הוצאת מגיד.

³ רבי יהודה אריה לייב אלטר, "שפת אמת" לפרשת שלח ומשלי כ"ח, יד.

⁴ תהילים ק"ו, כד.

⁵ בפראפרזה על במדבר ט"ו, כ: "ראשית עֲרֹסְתֶכֶם חֶלֶה תְרִימוּ תְרוּמָה".

כדי שתסתגלי. שלא תתייאשי, שלא תאבדי את הגעגוע. כי את חייבת להגיע הביתה בסוף, זוכרת? ועד שגאולתך תתגלה, את מסתגלת, במשמעות של חיכיון וסבלנות. אל תתרגלי. אל תסתגלי. הסגולות הן הפעולות שעוזרות לך להמשיך לקוות.

וכשהוא כותב את "תרגום יונתן בן עוזיאל", הוא מגיע לקטע שבו הוא רוצה לגלות מתי יבוא המשיח והאדמה רועדת ומזדעזעת ת"ק פרסה על ת"ק פרסה.¹¹ ה' לא מרשה לו לגלות, כי זה עוד לא, עוד לא! זו עצה עמוקה-עמוקה! ויונתן בן עוזיאל מגלה: יש גילוי. יש למה לחכות. אני באמצע של תרגום הספר שלך. אני כבר יודע את הסוף. אני כבר יודע שבעמוד 790 כתוב: "הילד הזה חוזר בתשובה, יהיה לך שלום בית, הפרנסה תסתדר לך, את תבריאי. **עלה נעלה - יכול נוכל!**"

הצדיק הזה שורף את כל מה שנראה שמאיים לשרוף את חלקת האלוקים שלך, שלעולם, חלילה, שוב לא תפרחי ולא תצמחי ולא תפרי. ואנחנו? צריכות לעשות כמו הצדיקים, לאחוז חזק-חזק-חזק בעפיפונים האלה. ויש לנו כאלה צדיקים בשמיים, כי השבוע יום פטירתם של רבי ישמעאל בן אלישע, של הרב מרדכי אליהו, של הרב שג"ר ו... של הילד הצדיק שלי, שהלך לעולמות עליונים לפני 13 שנה. ואני מחזיקה חזק-חזק בחוט הזה ומשגרת אותו להיכלות העליונים עם שאר הצדיקים ומה הם עושים שם? הם מדברים על הכיבוש. איך אומר רבי ישמעאל בן אלישע: **"יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך"**.¹² אין לנו ארץ אחרת."

והם עומדים ומבקשים - עליך, עליך! "ריבוננו של עולם, תבית בבת שלך. עשה שמישהו יתגעגע אליה כבר. תראה כמה חלות היא אפתה! על כמה קברים היא בכתה! כמה טליתות מצויצות היא קנתה! כמה שמות היא שינתה! (אלה כל הסגולות שנמצאות בפרשתנו 😊). ראה כמה שריפות היא כיבתה. ה' - הגיע זמן גאולתה!"

טובה הארץ מאד-מאד. שנזכה.

בצוות העריכה: הדסה סאסי

קיבלת עלון זה במתנה מ"פרשה ואשה", מפעל שיעורי הרבנית ימימה מזרחי.

זהו חלק קצר מתוך הלימוד השבועי המלא של הרבנית ימימה, שנשלח בכל שבוע לקהילת המנויות, ועוסק במגוון נושאים מחיי נשים כיום.

כל הפרטים על הלימוד המלא נמצאים כאן:

http://www.parasha.org/rav_weekly_lesson

חוצמזה... באתר שלנו מחכים לך תכנים משובחים

(במתנה!) - כאן: www.parasha.org

¹¹ תלמוד בבלי, מגילה ג, ע"א.

¹² תלמוד בבלי, ברכות ז', ע"א.

מספרות לי: "ימימה, נוסעים ורואים שחור-שחור-שחור. חיטה שרופה".

"עלו זה בנגב", אומר משה רבנו למרגלים. הכניסה לארץ המובטחת תעבור בנגב וזה יהיה מפחיד, זה מקום מנוגב, אלה שדות שרופים. אבל, איך שרות האימהות לתינוקות במדבר: "אין לי ארץ אחרת, גם אם אדמתי בוערת."⁶

ואומר רבי נתן מברסלב: "גם" - גימטריה: "חלה". בפרשתנו מופיעה מצוות הפרשת חלה וכיום, הפרשת חלה היא מצווה מיותרת, כי אין בית מקדש ואין כהנים מכהנים אז למי בדיוק את מפרישה חלה מהעיסה? ואם בארץ ישראל זו מצווה מיותרת, היא עוד יותר מיותרת... בברזיל. אני הולכת לברזיל להפריש חלה, בעזרת השם, עם מאות נשים ובשביל מה? זו מצווה התלויה בארץ!

אומר רבי נתן: "גם". גם זאת, בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתים ולא נעלתים - לכלתם.⁷ אתם יודעים בזכות מה העם הזה לא כלה, אפילו שהוא מוקף אויבים מזעזעים? כי גם בארץ אויביהם, איפה שלא צריך, יש נשים שמפרישות חלה ואומרות: "ה', אנחנו יודעות שאין לך בית ואין לך כוהנים. ואנחנו מתגעגעות. כל כך מתגעגעות."⁸

"אבל את רחפנית! על מה את בכלל מתגעגעת? זה לא פה, זה לא ריאלי, יאללה, תתייאשי!"

לא. אני חולמת. אני רחפן.

יש צדיק אחד שיום פטירתו השבת. והוא רחפן. והוא שורף עפיפונים. שמו יונתן בן עוזיאל (מגודל גדולתו, לא קוראים לו "רבי"). כמה נוהרים אליו, לעמוקה, למצוא זיווג. מה יש בו, ביונתן בן עוזיאל? כשהיה לומד תורה, כל עוף, כל עפיפון שהיה עובר מעל לראשו, היה מיד נשרף, מעוצמת הלימוד.⁹ יונתן בן עוזיאל היה רחפן. הוא היה מחזיק בחוט - "אחוז בפתיל זה והינצל". צדיקים אף פעם לא חיים לגמרי פה. הם תמיד אוחזים בפתיל-תכלת, והם עפיפונים גבוהים-גבוהים בשמים, ו-התכלת דומה לים, כותב המדרש לפרשה. וים דומה לרקיע. ורקיע דומה לאבן ספיר, ואבן ספיר דומה לכיסא הכבוד.¹⁰

"מה את דואגת שטרם מצאת את מושא אהבתך? זו פשוט עצה עמוקה, עמוקה", יאמר לך יונתן בן עוזיאל. "כי אין אינסטנט". אין סגולות-אינסטנט בנוסח 'הפרשתי חלה ונושעתי', 'השתטחתי על קברו של יונתן בן עוזיאל ונושעתי'. נשמה, זה לאט-לאט."

"אז למה אני משתטחת? למה אני מפרישה חלה? בשביל מה כל הסגולות האלה?"

⁶ "אין לי ארץ אחרת", מילים: אהוד מנור, לחן: קורין אלאל.

⁷ ויקרא כ"ו, מד.

⁸ עפי" רבי נתן מברסלב, "ליקוטי הלכות", יורה דעה, הלכות פדיון בכור ה.

⁹ תלמוד בבלי, סוכה, כח, ע"א.

¹⁰ תלמוד בבלי, חולין פט, ע"א.